

نگارش: دکتر قوام الدین شریف

بیماری آنراکنوز مرکبات در میناب

در این اواخر بیماری آنراکنوز (Anthracnose) مرکبات که عامل آن فارچی است موسوم به *Colletotrichum gloeosporioides* Penzig در میناب و نواحی اطراف بندر عباس شیوع پیدا نموده و باعث خشک شدن سرشاخه ها میگردد در اثر مطالعاتیکه در این چند سال اخیر مخصوصاً در زمستان سال ۱۳۴۴ بوسیله اینجنب بعمل آمده معلوم شده است که شیوع این بیماری دریشتر نواحی جنوبی ایران منحصراً در اثر ضعف درختان پیش آمده است.

توضیح آنکه این بیماری تاکنون در اغلب نقاط مرکبات خیز دنیا مشاهده گردیده و روی آن مطالعات زیادی انجام گرفته و در بعضی نقاط برای دفع آن از محلولهای مسی بعنوان قارچ کش استفاده نموده اند ولی آنطوریکه بیشتر مؤلفین و متخصصین فن اظهار عقیده کرده اند شیوع و خسارت عمده آن موقعی پیش میآید که درختان بعللی مثل سرمازدگی - طوفانهای شدید - کم آبی - حشره خوردگی - بدی زمین و غیره ضعیف شده باشند.

با معاينه دقیق باغات لیموی آب در میناب و نواحی اطراف بندر عباس اینطور استنبط گردیده است که هر جا که علتی برای ضعیف شدن درختان وجود داشته است خشک شدن سرشاخه ها کم شدن محصول و بالاخره از پا در آمدن آنها نیز وجود پیدا کرده و بر عکس آنجائیکه شرایط نمو درختان فراهم بوده و مواظبت های لازمه عملی شده است بیماری در عین حال که وجود داشته خساری وارد نکرده است.

عللی که در میناب و اطراف آن وبالآخره در نواحی مرکبات خیز بندر عباس سبب ضعف درختان مرکبات را فراهم نموده متعدد هستند که گاهی یکی و زمانی دو یا چندتای آنها در یک تا خیه یا یک باغ از ابتدا وجود داشته و با بعدها ظاهر شده و در هر حال در رفع آنها نکوشیده اند این علل عبارتند از: کمبودهای غذائی . بدی جنس زمین . کم کودی . بی آبی . باطلاقی شدن اراضی . حشره خوردگی و آفات دیگر و بالآخره عدم انجام مواظبت های لازمه . ما اینک هر یک از آنها را در زیر مورد مطالعه قرار میدهیم:

۱- کمبود های غذائی

در اثر مطالعاتیکه قبلاً در میناب بعمل آمده و آنطوریکه علائم روی برگها نشان میدهد کمبود روی کم و بیش در تمام نقاط مرکبات خیز میناب و بندر عباس وجود دارد در اثر کمی این ماده در زمین رگبر گ اصلی و رگبر گهای جانبه در برگهای بالغ مرکبات بر نگ سبز و یا سبز تیره در آمده و بین آنها رنگ سبز روشن سبز متمایل به زرد و یازرد پیدا میکند. این نوع زردی بین رگبر گها بسته به نوع درخت شدت و ضعف این کمبود غذائی و بالاخره موقعیت برگها در روی یک درخت کمی فرق داشته و درجهات شدت وضعف پیدا میکند زمانی ممکن است فقط رگبر گ اصلی و رگبر گهای جانبه سبز تیره مانده و قسمتهای دیگر بر گ سبز روشن یا متمایل بزرد بشوند و زمانی دیگر وسعت قسمتهای سبز در اطراف رگبر گ اصلی و رگبر گهای جانبه مخصوصاً درقسمت پائین برگها بیشتر بوده و بین آنها خصوصاً درقسمت بالای برگها قسمتهای زرد که حدود معین و ثابتی ندارند وجود پیدا کند در این حالت اغلب برگها کوچکتر از حد معمولی مانده و فاصله بین آنها روی یک جوانه کمتر از حد طبیعی میشود.

در میناب و رودان و دهات فرخراج و سیاهوی بندر عباس و بالاخره در تمام نواحی اطراف این حدود کمبود روی در زمین بخوبی مشهود است این کمبود در درختان جوان و مسن هردو مشاهده میگردد منتها در درختان مسن که زیاد میوه میدهند شدت آن بیشتر است.

معمولاً درختان بارور درموقع رساندن میوه های خود در اوائل تابستان ذخایر غذائی خود را که در برگها موجود دارند به میوه ها انتقال میدهند از این مواد مخصوصاً روی و مگنز در مرکبات بیش از سایر محصولات جذب میوه ها میشود بنا بر این اگر درختان در وضعی باشند که نتوانند مواد از دست رفته را در مدت کمی به برگها برگداشند برگها ضعیف شده رنگ طبیعی خود را از دست میدهند این ضعف کم کم بشاخه های جوان و بالاخره شاخه های بزرگتر سرایت کرده آنها را مستعد گرفتن پاره ای از امراض مینماید که خواه ناخواه پس از یکی دو سال که ادامه پیدا کرد درخت را از پا در می آورند با مطالعه ایکه در میناب بعمل آمده است مشاهده شده که مخصوصاً درختانیکه یکی دو سال بیش از حد طبیعی میوه آورده اند بعداً بتدریج ضعیف شده از محصول آنها بکلی کاسته گردیده و در معرض خشک شدن قرار گرفته اند کمی روی در زمین در اغلب نقاط مرکبات خیز دنیا تا کنون مشاهده شده است بطوریکه در این نواحی مجبور میشوند همساله درختان را بپاشیدن یکی دو مرتبه محلولهای غذائی روی آنها تقویت کنند بطوریکه

در این نقاط آزمایش کرده اند اگر در زمین مس قابل جذب باندازه کافی وجود نداشته باشد در جذب روی هم و لو بمقدار کافی در زمین موجود باشد و قله حاصل میگردد بنا بر این هیشه معمول این شده است که در عین حالیکه ترکیبات روی برای رفع این کمبود غذائی درختان مرکبات آورده میشود بمقدار مساوی مس هم با ترکیبات هزبور در دسترس درخت و برگها قرار میدهند.

از آنجاییکه علائم کمبود روی و منگنز در مرکبات خیلی با هم شباخت داشته و با یکدیگر اشتباه میشوند مابرای اینکه مطمئن شویم که کدامیک از این کمبودهای غذائی موجود است آزمایشاتی بعمل آورده ام آنطوریکه در سایر نقاط مرکبات خیز مرسوم است و عمل میکنند برای رفع کمبود روی بهترین راه پاشیدن محلول خنثی شده سولفات روی برگها است و کمبود منگنز را نیز با پاشیدن محلول خنثی شده منگنز جبران مینمایند ولی ممکن است با پاشیدن محلول پرمنگنات پطاس نیز روی برگها و شاخه ها در عین حالیکه درخت را از لحاظ اسپرهای بیماریها شست و شو و ضد عفونی نموده تا اندازه ای هم از لحاظ کمبود منگنز تقویت کرد فورمولهاییکه ما در میناب در قطعات آزمایشی متعدد بکار برده ام عبارتند از :

۱ - سولفات مس ۷۵۰ گرم سولفات روی ۲۵۰ گرم کربنات سود ۱۵۰۰ گرم ۱۰۰ لیتر آب

» ۱۰۰ » ۵۰۰ » ۵۰۰ » ۵۰۰ » ۲

۲ - ۱۵۰۰ » ۷۵۰ » ۷۵۰ » ۷۵۰ »

۳ - پرمنگنات پطاس ۱۰۰ گرم ۱۰۰ لیتر آب

۴ - » ۱۰۰ ۱۰۰۰ » » » ۱۰۰۰ » ۱۰۰ لیتر آب

۵ - » ۱۰۰ ۱۵۰۰ » » » ۱۵۰۰ » ۱۵۰۰ لیتر آب

۶ - » ۱۰۰۰ » » » ۱۰۰۰ » ۱۰۰۰ پرمنگنات پطاس

۷ - ۵۰ گرم ۱۰۰ لیتر آب

بجای کربنات سود میتوان از آهک استفاده کرد که هم خیلی ارزانتر است و در عین حال دوام و چسبندگی آن بیشتر است و گاهی ما نیز در آزمایشات خود از آن استفاده کردیم.

برای آزمایشات از هشت باغ که با غ خالصه هم جزو آنهاست استفاده شده است. هفت

باغ دیگر متعلق به آقایان مالکین جمشیدی - علوی - معلمی - قسمی - منصف - امیری -

واحمدی بوده است که از هر یک از آنها چند قطعه را انتخاب کرده ایم هر قطعه دارای در حدود

۱۶ الی ۳۰ درخت لیمو بوده و در حدود ۱۰۰۰ تا ۲۵۰۰ متر مربع مساحت داشته که جماعت در حدود ۶۰۰ درخت شده است.

در قطعات آزمایشی باغ خالصه - جمشیدی - علوی - معلمی - احمدی و امیری فقط یک مرتبه قبل از جوانه زدن در طول بهمن ماه محلول پاشی شده ولی در چهار قطعه باغ آقای قسمی و ۹ قطعه باغ آقای منصف دو مرتبه یکی قبل از جوانه زدن درختان در اوایل بهمن ماه ۱۳۳۳ دویکری پس از آنکه جوانهها سفت شده اند یعنی بعداز دهم فروردین ماه ۱۳۳۴.

در هر یک از این باغات یکی دو قطعه را انتخاب کرده و بیای درختان به تفاوت کودهای شیمیائی مختلف سوپرفسفات - نیترات دامونیم و نیترات پطاس داده ایم بطريق زیر:

۱ - سوپرفسفات تنها

۲ - سوپرفسفات و نیترات دامونیم

۳ - سوپرفسفات و نیترات پطاس

۴ - سوپرفسفات نیترات پطاس و نیترات دامونیم

۵ - نیترات دامونیم تنها

۶ - نیترات دامونیم و نیترات پطاس

۷ - نیترات پطاس تنها

نتایجیکه تاکنون گرفته شده

قبل از همه باید ذکر کنیم که محلولهای سولفات مس - سولفات روی و پرمونگنات هیچ وقت نباید در موقعیکه جوانهها ظریف و تازه هستند و بر گها هنوز سفت نشده اند بدراختان پاشیده شود زیرا که باعث سوختگی در این نوع جوانهها و بر گها میگردند محلولیکه دارای پرمونگنات باشد بیش از دیگران تولید سوختگی روی بر گها و جوانههای نازک میکند بنابراین از محلولهای فوق یا باید در موقعیکه درخت خواب است استفاده شود مثلاً در میناب در آذرماه و دیماه و بطورکلی قبل از بیرون آمدن جوانهها و یا پس از آنکه جوانههای تازه سفت شدند مثلاً در میناب پس از دهم فروردین ماه.

در قطعات آزمایشی هر جا که با محلول سولفات روی محلول پاشی شده نتیجه مثبت بدست آمده مثلاً محلول پاشی عدهای از درختان باغ خالصه که در تاریخ ۱۹/۱۱/۳۳ با فرمول ۵۰۰ گرم سولفات مس ۵۰۰ گرم سولفات روی یک کیلو آهک و ۱۰۰ لیتر آب عملی شده و در تاریخ ۳۳/۱۲/۲۴ معاینه گردیده است دارای این نتایج بوده است:

۱ - چون این محلول پاشی کمی دیر انجام شده و جوانه های تازه تک و توک ظاهر شده بودند محلول تولید سوختگی روی این جوانه های نوظهور نموده بود که البته این اثرات سوء با ادامه رشد و نمو درخت بلکی بر طرف گشته بودند ولی اثرات نیکوی محلول نیز کاملاً هویدا بود :

۲ - در روی بعضی برگهای سال پیش آنهایی که ضعیف و متمایل بزردی بوده اندزیر رسوب قطرات محلول رنگ متایل بزرد تبدیل بسبز تیره شده بود بطوری که اگر با دسترسوبهای محلول را پاک میکردیم لکه های سبز تیره روی متن متایل بزرد بخوبی ظاهر بودند این برگها چون از یک طرف کهنه و قدیمی بوده و قدرت جذب شان کم شده قادر نبوده اند که بخوبی مواد رسوب شده را جذب کرده و رنگ سبز یکدست بخود بگیرند بنا بر این در این برگها جذب موضعی بوده و تا این تاریخ میسر نبوده است که در تمام نسوج برگ پیش برود ولی همین برگها که در حد فاصل بین مرگ و زندگی قرار گرفته اند بهترین شاهد زنده را از احاظ اثر نیکوی سولفات روی در دسترس ما قرار میدهند نتیجه آنکه اگر زردی برگ در اثر کمی روی نمیبود رسوب قطرات محلول چنین اثراتی را باقی نمیگذاشت مسلم است که در روی این درختان فقط برگهایی که در حد فاصل بین مرگ و زندگی بودند این علائم را نشان میدادند و الا برگهایی که بکلی نسوج آنها مرده و قدرت جذب خود را کاملاً از دست داده و زرد شده اند هیچ نوع عکس عملی در مقابل محلول از خود ظاهر نساخته اند از طرف دیگر در روی همین درختان در برگهای متمایل بزرد که نسوج آنها هنوز زنده بوده و قدرت جذب آنها تا کنون محفوظ مانده است جذب عمومی و رنگ سبز یکدست بخود گرفته اند .

۳ - در جوانه های نوظهور یعنی جوانه هایی که متعلق به امسال میباشند در درختان محلول پاشی شده در تاریخ فوق در تاریخ معاينه (۳۳/۱۲/۲۴) دو قسمت تشخیص داده شده ایکی برگهای قسمت پائین جوانه که در موقع محلول پاشی وجود داشته اند و در موقع معاينه هم اثرات محلول روی آنها ظاهر بوده این برگها همه بر رنگ سبز تیره میباشند و کاملاً طبیعی هستند این قبیل برگها چون کاملاً زنده بوده و قدرت جذب شان بحداصلی است از محلول بخوبی استفاده کرده و آنرا بتمام نسوج خود انتقال داده اند بر عکس برگهای انتهائی یعنی آنهایی که پس از محلول پاشی ظاهر شده اند و اثری از رسوب محلول روی آنها دیده نمیشود رنگ سبز روشن بخود گرفته اند در درختان مجاور که محلول پاشی نشده اند این تفاوت رنگ در برگهای ابتداء و انتهای جوانه ها مشاهده نمیگردد و رنگ برگها تقریباً در همه قسمت جوانه ها یکی است بعلاوه از دور و نزدیک

منظره عمومی دو درخت مجاور که یکی محلول پاشی شده و دیگری محلول پاشی نشده است کاملاً متفاوت است اولی منظره کاملاً سبز و خرم داشته و بر عکس دیگری که بحال خود گذاشته شده کاملاً سبز و شاداب نیست.
از مطالب فوق بطور خلاصه اینطور نتیجه میگیریم که همانطوری که قبل از آزمایش هم علائم روی برگها کمبود روی را نشان میدادند پس از آنهم با اثراتی که محلول روی درخت داشته است این کمبود غذائی بخوبی بهبود میرسد.

مداوای کمبود روی

- ۱ - برای مداوای آن همه ساله بغدادان میناب بایستی در دو دفعه یکی قبل از جوانه زدن در موقع خواب درخت در آذرماه یا دیماه و یکی پس از آنکه جوانه ها سفت شدند یعنی بالافاسله پس از گل از دهم تا آخر فروردین ماه درختان مرکبات را با محلول نیم تا یک کیلو سولفات مس نیم تا یک کیلو سولفات روی یک تا دو کیلو آهک ۱۰۰ لیتر آب محلول پاشی کنند همیشه مقدار سولفات روی باید باهم مساوی باشند و مقدار آهک باندازه جموع آنها.
 - ۲ - از پاشیدن محلولهای فوق روی جوانههای نازک خودداری شود برگهایی که یکی دو هفته از عمر آنها گذشته و کم و بیش نمو طبیعی خود را کرده اند در مقابل محلول سوختگی نشان نمیدهند.
 - ۳ - در محلول پاشی اول برای اینکه در عین حال درخت ضد عفو نی شود بهتر است از محلول قوی سولفات مس و سولفات روی استفاده گردد و قبل از محلول پاشی حتماً بایستی شاخههای خشک درخت هرس و از باغ خارج و سوزانده شوند.
- علاوه بر کمبود روی که وجود آن در میناب و سایر نواحی اطراف بندر عباس بشدت رسیده باز هم از روی علائمی که برگها نشان میدهند وجود کمبود پطاس هم تصور میروند لی این کمبود غذائی عمومی نبوده و گاهگاهی مخصوصاً در سایر انواع مرکبات غیر از لیموی آب مشهود است. در چنین مواردی سطح برگها بدون اینکه حشره خوردگی یا کنه خوردگی وجود داشته باشد هموار نبوده و پستی و بلندیها و چین خوردگیهای در روی آنها ظاهر میشود کاملاً مثل اینکه نمو رگبرگ اصلی در طول کمتر از حد معمول بوده و در نتیجه این نوع ناهمواریها را در سطح برگ بوجود آورده است. البته با دادن کودهای پطاسه بدرخت میتوان از وجود این کمبود غذائی اطمینان حاصل کرد. ما در قطعات آزمایشی بیک عدد از درختان نیترات پطاس داده ایم در سال آینده با مقایسه آنها با درختان مجاور میتوانیم نتیجه قطعی را بگیریم.

۲- بدی جنس زمین

در اثر توسعه سطح کشت درختان لیمو و احداث باغات قازه در سالهای اخیر در میناب اهالی مجبور شده‌اند بتدریج از زمین‌های نامرغوب استفاده کنند مثلاً زمین لیموی آب باید سبک و شنی و قابل نفوذ باشد بطوریکه آب داخل آن مدت زیادی نمانده و باطلاقی نشود در معاینه باغات میناب و رودان گاهی مشاهده شده است که بعضی قطعات آن هنوز نتوانسته بود پس از ۱۵ روز آب آبیاری را فرو برد در چنین زمینهای علاوه بر آنکه درخت لیمو نمیتواند نمو کند ریشه آن پوسیده و فاسد میشود و درنتیجه درخت ضعیف وبالاخره خشک میگردد. متأسفانه در میناب و رودان پیوند برای احداث باغات لیمو مرسوم نیست و درختان لیمو را مستقیماً از بذر خود لیمو بدست میآورند و الا ممکن بود با استفاده از پایه پیوند نارنج از زمینهای سخت و باطلاقی نیز تا اندازه‌ای برای کشت لیموی آب استفاده نمود بطوریکه در سایر نقاط مرکبات خیز دنیا بازمایش رسیده است درخت نارنج حتی تا یکماه هم میتواند در زمینهای سخت و باطلاقی در حالیکه پای آن آب باشد دوام پیدا کند در صورتیکه درخت لیموی آب پس از سه چهار روز که آب پای آن ماند ممکن است بکلی صدمه دیده و از پا درآید.

علاوه بر این زمینهای سخت و باطلاقی اغلب اسید بوده و این خود تا حدودی برای رشد و نمو مرکبات هضر است ممکن است این زمینها را با آوردن مقداری آهک در آنها کمی اصلاح کرد.

۳- کم کودی

در میناب و رودان اغلب باندازه کافی کود بیاغات لیمو نمیدهند توضیح آنکه در این نواحی تنها کودی که مصرف میشود کود حیوانی است که آنهم باندازه مورد لزوم در آن نواحی موجود نیست کود انسانی هم با وجودیکه منبع خوبی برای تأمین غذای درخت میتواند باشد در میناب مورد استفاده قرار نمیگیرد رویه‌مرفته آنطوریکه معلوم است از ده پانزده سال باینطراف سطح کشت مرکبات در میناب ۱۰ برابر شده است باغداران خواه ناخواه کودی که سابقاً بیک عده محدودی درخت میداده‌اند مجبورند امروزین تعداد خیلی زیادتری درخت تقسیم کنند کوشش آنها هم برای تأمین کود از خارج از میناب باندازه‌ای نیست که بتواند این کمبود را جبران کند خصوصاً موقعیکه در این نواحی دامپروری وسعت زیادی نداشته و وسایل حمل و نقل آسان نیز موجود نیست تا از نقاط نسبتاً دور دست بتوانند کود حیوانی لازم را تهیه کنند مخصوصاً در این اوآخر که بواسطه توسعه کشت ناچاراً از زمینهای نامرغوب نیز استفاده شده است تقویت بیشتر

اراضی بیش از پیش مورد لزوم پیدا میکند بطور خلاصه نبودن رشوه کافی برای باغات لیموی میناب و رودان در عین حالیکه مالکین توقع زیادی از درخت داشته و گاهی بابی آب نگاهداشتن آن در موقع گل بار بیش از اندازه‌ای آن تحمیل مینمایند ضعف درخت را تشید کرده و آنرا مستعد گرفتن بیماریها مینماید بالاخره در موقعیکه همه ساله باستی مقدار زیادی مواد غذائی زمین بشکل محصول از میناب صادر شود در مقابل بهر قسمی که ممکن است باستی همان مقدار از دست رفته بیکراهی بزمین بر گردد درغیر اینصورت باید منتظر بود که متدرجاً کشت مرکبات در این نواحی دوچار مخاطره گشته یا لااقل از توسعه آن کاسته گردد بنظر اینجانب باید اهالی سعی کنند اولاً تا حد امکان از کود انسانی موجود در محل استفاده نموده و ثانیاً در جستجوی منابع کودهای شیمیائی باشند تا کسر کمبود کود انسانی و حیوانی را از این راه تأمین نمایند.

۴- بی آبی

هر چند که رودخانه میناب باندازه کافی آب دارد که بتواند بخوبی زراعتها و باغات موجود در میناب را مشروب سازد ولی باوجود این دراغلب سالها باغات لیموی این محل دوچار خشکی و بی آبی میشود توضیح آنکه تاکنون در میناب درپی آن نبوده اند که برای آوردن آب رودخانه جهت زراعات و باغات و نخلستانها یک سیستم صحیح نهر بندی و جدول سازی را دنبال کنند بقسمیکه در مقابل بارندگیها و سیلها دوام پیدا نماید در اغلب سالها در اوایل بهار اتفاق میافتد که بارانهای شدید و سیل بکلی جدولها را خراب کرده و آب را از باغات و زراعتها قطع میکند آنوقت اهالی مجبور میشوند که پس از بارندگی و سیل یکی دو ماه وقت صرف کنند و مجدداً جدولهای خراب شده را باسازند این نوع خرابیهای سیل اغلب باعث میشود که در اوایل بهار گاهی سه ماه یا بیشتر باغات لیموی میناب بی آب بمانند و آب برای خودش بازادی بدريما سرازیر گردد باغات لیمو هر ده یا پانزده روز احتیاج آب دارد مسلم است که قطع آب بمدت طولانی از باغ لطمہ شدیدی بدرختان وارد میسازد و آنها را بکلی ضعیف و مستعد امراض مینماید علاوه بر این نقص در کار آبیاری میناب عیب دیگری نیز وجود دارد و آن عبارتست از اینکه معمولاً باغداران میناب برای اینکه عقیده دارند که در موقع گل نباید بدرخت آب داد از اواخر بهمن و اوایل اسفند به بعد که درختان بگل مینشینند آب را از باغات قطع میکنند و تا بعداز سیزده عید معمولاً بدرختان آب نمیدهند این آب ندادن عمدی نیز اغلب مزید برعلت شده و باعث میشود که در بیشتر سالها با خراب شدن جدولها در اثر سیل مدت زیادی بیاغات آب نرسد آب ندادن به درختان لیمو در موقع گل فقط در میناب مرسوم است در رودان و دهات

فرخراج و سیاهو این رسم غلط خوشبختانه مرسوم نبوده و از این حیث درختان را دستی دستی ضعیف نمیکنند در اثر گرفتن عمدی آب از باغات لیمو ممکن است که اتفاقاً در یکسال درختی بیش از اندازه و قدرت خود میوه بیاورد ولی معمولاً برای سالهای بعدی اثر خوبی ندارد این درختان از یک طرف در اثر دوام خشکی ضعیف شده واز طرف دیگر زیادی میوه روی آنها نیز باعث میشود که برگها و شاخه ها ذخایر غذائی خود را برای رساندن میوه ها بکلی از دست داده و چون اغلب در اثر ضعف زمین نمیتوانند ذخایر از دست رفته را در مدت کمی جبران نمایند در اثر کمبود های غذائی درختان بیش از پیش ضعیف شده و پس از یکی دو سال بکلی از محصول آنها کاسته گشته و بالاخره از پای درمی آیند این نکته را نیز باید اضافه کنیم که معمولاً هر درخت یا شاخه ای بیش از حد معمولی گل بیاورد این خود دلیل ضعف آن درخت یا شاخه است درخت باید در چنان تعادلی باشد که هم برگ با اندازه کافی آورده و هم میوه مطابق قدرت خود را بدهد مردم میناب اغلب موقعی خوشحالند که مشاهده میکنند روی یک شاخه یا یک درختی تعدادی زیاد میوه بوجود آمده ولی متوجه نمیشوند که اغلب همان شاخه یا درخت دوران آخری عمر خود را طی میکند چاره آنکه اولاً مالکین میناب باید از حالا بفکر احداث سد و یک سیستم صحیح جدول بنده باشند که در مقابل سیل و بارانهای شدید هر گز خراب نشود ثانیاً هیچ وقت صحیح نیست که در ابتدای بهار برای نگاهداشت تن تعداد زیادتری گل روی درخت عمداً با گرفتن آب از باغات بیش از اندازه سبب ضعف درختان را فراهم نمایند مسلم است که درخت در حالیکه باندازه کافی قوی بماند محصول عادی خود را همه ساله خواهد آورد و بعقل خیلی نزدیکتر است که درختی دهها سال میوه بدهد و در عین حال صحیح و سالم بماند تا اینکه یکی دو سال بیش از اندازه میوه آورده و بعداً بکلی از پا درآید خشکی دادن به درخت این عیب را نیز دارد که اغلب پس از آنکه مدت طولانی درخت بی آب ماند پس از آبیاری ممکن است یک مرتبه عددی زیادی از میوه های جوان در اثر عدم تعادلیکه در سیستم زندگی درخت حاصل میشود ریزش پیدا کنند . در حالیکه اگر در موقع گل سعی شود وضع آبیاری خیلی مرتب و بموضع باشد هر گز چنین ریزشی اتفاق نمیافتد این موضوع را نیز باید متدکر شد که چون درخت لیموی آب تقریباً در همه فصول سال کم و بیش گل آورده و میوه میکند سیستم صحیح و مرتب آبیاری هیچ وقت از تعداد میوه های یکسال نخواهد کاست بطوریکه این جانب مشاهده کرده ام در دهه های فرخراج و سیاهوی بند عباس میوه های بهاره لیموی آب که از گلهای پائیزه بعمل آمده اند خیلی زیادتر از میوه های این فصل در میناب است البته در این دهه های هیچ وقت مرسوم نیست که در موقع گل در اسفند ماه

درخت را بی آب نگاهدارند مسلم است که میوه های این فصل سال ارزش زیادتری از لحاظ وجود آب لیموی تازه در بازار دارد.

۵- باطلاقی شدن اراضی

در میناب گاهی اتفاق میافتد که در اثر بدی جنس زمین آب آبیاری مدت زیادی پای درخت مانده و در نتیجه بریشه ها صدمه میزنند در عین حال زمینهای وجود دارد که سبک و کم بیش شنی بوده و برای کشت لیمو خیلی خوب هستند ولی این زمینها آبگیر بوده و در نتیجه باطلاقی میشوند زمانی هم اتفاق میافتد که در اثر بی مبالاتی با غداران آب نهر مدت زیادی در قطعات لیمو کاری جاری بوده و در نتیجه مدت طولانی آب پای درختان را گرفته آنها شدیداً لطمہ وارد میآورد البته بازه کشی و اصلاح زمینهای سخت و یا آبگیر میتوان این عیب را تا اندازه ای هر تفعیل کرد و در مورد سوم هم باید همیشه متوجه بود که هر گز نباید بیش از یکی دو روز آب پای درختان لیمو بماند (دومورد اخیر در رودان مشاهده شده است) بعلاوه در این زمینها با استفاده از یا به پیوند نارنج میتوان تا حدود زیادی از این نقیصه کاست .

۶- حشره خورده‌گی و سایر آفات

در میناب و رودان و نقاط مر کبات خیز بندر عباس آفات حشره ای کنه و موش اغلب خسارت عمده ای بدرختان مر کبات وارد آورده که در نتیجه برش و نمو آنها لطمہ شدیدی وارد کرده بر ضعف آنها بطور قابل ملاحظه ای میافزایند از آفات حشره ای در درجه اول میتوان سه نوع زیر را اسم برد :

۱ - پروانه پیچد هنده جوانه ها : لارو آن از پارانشیم بر گهای جوان تغذیه کرده دالانه ای در زیر پوسته بر گک بوجود آورده بر گها و جوانه های تازه را پیچ میدهد خسارات آن از همه حشرات در میناب زیادتر است ولی در نقاطی که اولین نسل آن دیر ظاهر شده و مصادف با شور ظهور جوانه های تازه نمیشود خسارت زیادی وارد نمیکند .

۲ - شب پره بر گخوار مر کبات : لارو سبز این حشره از بر گهای جوان مر کبات تغذیه کرده در بعضی نقاط خسارت عمده وارد میکند در موقع تغذیه لارو بر گ را در طول رگ بر گ اصلی تا کرده در داخل آن زندگی نموده و از نوک بر گ گرفته تا بقسمت پائین آن تغذیه میکند .
۳ - پروانه بر گخوار مر کبات Papilio demoleus H. : این پروانه بزرگ در تمام نقاط مر کبات خیز میناب و اطراف بندر عباس وجود داشته و لارو سبز آن بدون اینکه تغییر شکلی به بر گ بدهد از آن تغذیه میکند خسارت آن زیاد نیست از آفات حشره ای دیگر در میناب و نواحی اطراف

بندرعباس دونوع شیشک یکی سپردار شرقی مر کبات *Aonidiella orientalis* و دیگری شیشک نرم تن مر کبات *Coccus hesperidum* L. را میتوان اسم برد که خسارت اولی اغلب موضعی و در نقاط سایه دار و محوطه خاندها بوده و خسارت دومی خیلی محدود بوده و قابل ملاحظه نیست. غیر از حشرات کنه قرمز مر کبات در میناب و روستان و بندرعباس وجود داشته و گاهی شدیداً اطمئن نماید.

علاوه بر آفات فوق الذکر موش نیز اغلب ضرر های جبران ناپذیری به باغداران میناب وارد کرده پوست شاخه ها را دورتا دور جویده باعث خشک شدن آنها میگردد (در گزارش خود که بوزارت کشاورزی داده ام آفات نامبرده نوع خسارت و دامنه توسعه آنها مفصل شرح داده شده)

۷. عدم مواضعیت های دیگر

علاوه بر جهات فوق الذکر که خواه ناخواه محیط نامساعدی برای رشد و نمو درختان لیموی آب در میناب و اطراف آن بوجود میآورد گاهی در مراقبتها لازم و عملیات زراعی مورد احتیاج باغات نیز بی مبالاتی میشود مثلاً باغداران کمتر بفکر این هستند که همه ساله شاخه های خشک را که منبع اسپر های بیماری هاست هرس کرده از باغ خارج نموده بسوژانند یا در موقع بریدن شاخه های خشک درخت را بادام زخمی نمایند باغداران اغلب بموقع و باندازه کافی زمینهای باغات را شیخم نزد علفهای هرز را نابود نمیکنند آنطوریکه مالکین اظهار میدارند در موقع برداشت محصول نیز با چوب بدرخت و شاخه ها میزند تا میوه ها بزمین بریزند مسلم است که این طرز برداشت نیز برای اینکه شاخه ها را زخمی میکند مورد پسند نیست.

بطور کلی آنطوریکه بایستی برای حفظ یک درخت از همان ابتدا مراقبت و مواضعیت بشود نمیشود زارعین میناب اصلاً علاقه ای در اینکار از خود نشان نمیدهند شاید هم این عدم علاقه بیشتر برای این باشد که اصولاً آنها هیچ کدام سهمی از باغات لیمورا که منبع مهم عایدات مالکین است ندارند و آنها از این لحاظ فقط باید بیگاری کنند البته جهل عمومی هم که در این نواحی حکمفرما است این عدم هر اقتداء را تشید میکند.

خلاصه در میناب و اطراف آن در حدود چهل هزار در روستان در حدود بیست هزار درخت لیموی بارور وجود داشت که اگر از آنها نگاهداری شود منبع عایدی خوبی برای اهالی بوده و سطح تولید کشور را بالا میبرد ولی نواقص و عیوبی که در کار این حدود وجود دارد و بعلل و جهاتیکه ذکر شد تا حد زیادی اغلب باغات را در شرایط نامساعد رشد و نمو درختان لیمو قرار داده از محصول آنها فوق العاده میکاهد. باید مالکین و باغداران در رفع همه این نواقص بکوشند.

کمبود های غذائی را بر طرف کنند کود باندازه کافی بزمین برسانند بی آبی بدرختان ندهند.
موقع آفات باغات را دفع نمایند مواظبتهای لازم را بعمل آورند تا همه ساله محصول خوبی عاید نمایند.

۱ - پس از برداشت محصول هر موقع که زارعین بیکار بودند شاخه ها و سرشاخه های خشک بریده و سوزانده شوند این عمل تا اواخر دیماه ممکن است عملی گردد بطوریکه موقع جوانه زدن درختان باید از این شاخه های خشک بکلی عاری باشند.

۲ - در موقعیکه درخت خوابست قبل از اینکه جوانه ها بیرون بیانند باید زمین باغات را باندازه کافی کود داده شیخم بزنند و در طول مدت سال نیز در موقعیکه درخت در حال بیداری و رشد و نمو است باید با شخم زدن پای آنها تا یک متر خارج از شاخ و بر گها زمین را قابل نفوذ نگاهداشته و از علف هرز نیز پاک نمایند.

۳ - در موقع خواب درخت در آذر ماه و دیماه پس از آنکه درختها از شاخه های خشک خوب تمیز شدن آنها را با محلول یک کیلو سولفات مس یک کیلو سولفات روی دو کیلو آهک ۱۰۰ لیتر آب بمنظور ضد عفونی و شست و شود در عین حال تقویت و رفع کمبود غذائی روی محلول پاشی کنند.

۴ - از اوایل بهمن ماه تا نیمه فروردین ماه در طول مدتیکه جوانه های تازه بیرون میانند با دو یا سه مرتبه سمپاشی با پاراتیون جوانه ها و بر گهای تازه را از دستبرد سه نوع پروانه آفت بر گهای مرکبات محفوظ نگهدارند البته با این سمپاشی ها کنه هاییکه قبل از رسیدن فصل گرما فعالیت خود را شروع کرده اند نیز نابود خواهند شد.

فاصله دو سمپاشی باید از ۱۵ روز بیشتر باشد منتها باید این دو یا سه مرتبه سمپاشی طوری انتخاب شود که در هر باغ بسته بشارایط مخصوص خودش مصادف با پر شورترین دوره نمو جوانه ها و فعالیت حشرات باشد.

۵ - پس از گل موقعیکه جوانه ها و بر گها نیز سفت شده اند یعنی از دهم تا اواخر فروردین ماه یک مرتبه دیگر درختان را با محلول ۷۵۰ - ۵۰۰ گرم سولفات مس ۵۰۰ - ۷۵۰ سولفات روی ۱/۱ کیلو آهک (یعنی مجموع دوماده قبلی) محلول پاشی کنند تا بر گهای جوان از محلول استفاده نمایند.

۶ - اگر در فصل گرما کنه ها شروع بفعالیت کردند سمپاشی با پاراتیون تکرار شود.
با انجام این عملیات و آبیاری منظم و مداوم بدون اینکه در موقع گل کردن درختان آب زمین قطع شود و بازه کشی و اصلاح اراضی باطلاقی و آبگیر شرایط مساعدی برای رشد و نمو درختان لیموی آب میناب فراهم خواهد آمد که درنتیجه ضعف آنها بر طرف شده و باندازه

کافی تقویت خواهند شد.

در چنین شرایطی بیماری آنرا کنوز مرکبات هم دیگر مجالی نخواهد یافت که ضعف درختان را تشیدید کرده آنها را از پا درآورد در مقابل باغداران میناب هم ساله خواهند توانست محصول خوب و رضایتبخشی از باغات خود بدست بیاورند.